

Sprookjesdokter

Nee, een reanimatie in de Python heeft Michel van Beijsterveld (25) nog niet gedaan. De zesdejaarsstudent uit Rotterdam behandelt in de Efteling vooral lichte verwondingen en wespensteken. 'Wij zijn er voor alle kleine ongemakken.' Hanna van de Wetering

Wat doe je precies?

'Ik werk inmiddels bijna vijf jaar bij de medische dienst van de Efteling. Wij zijn er voor alle kleine ongemakken die bezoekers kunnen krijgen. We plakken pleisters en geven paracetamol, zijn het opvangpunt voor verloren voorwerpen, voorzien in bedden om even uit te rusten maar ook in droge en schone kleren. Daarnaast heeft de medische dienst een signalerende en preventieve functie, leiden we bhv'ers op en zijn we er ook voor de medewerkers van de Efteling. Je krijgt hier veel te maken met kleine, praktische dingen die je niet leert tijdens je studie, zoals drukverbanden aanleggen en het behandelen van wespensteken.'

Beeld: De Beeldredactie, Nick Luypen

EHBO in de achtbaan?

'Ik heb nog nooit eerste hulp hoeven te verlenen in een attractie. Wel vind ik het nog steeds speciaal om in een wachtrij EHBO te moeten verrichten, dan staan er binnen een paar seconde heel veel mensen om je heen – en eigenlijk in de weg.'

Verschillen je werkzaamheden per seizoen?

'De ongevallen zijn deels wel seizoensafhankelijk. In de zomer vergeten mensen soms genoeg te drinken en heb je te maken met wespensteken en de eventuele allergische reacties daarop. In de winter hebben we een ijsbaan waar wel eens ongelukken op gebeuren.

Daarnaast is niet iedereen warm genoeg gekleed. Zo kwam er hartje winter een man bij ons met vier kinderen. Hij had de auto volgeladen, kinderen erin gezet en hij was zo blij dat hij alles geregeld had, dat hij één ding over het hoofd zag: ze hadden geen van allen een jas bij zich. Met wat truien, jassen, handschoenen en Efteling-sjaals hebben we dat kunnen oplossen. Gelukkig maar, want het was ontzettend koud die dag.'

Wat is het leukste van je baan?

'Mensen komen altijd om een leuke dag te hebben. Als ze onverhoopt bij ons op de post komen en wij kunnen ze helpen, zijn ze vaak blij verrast. De sfeer is heel anders dan in een ziekenhuis waar mensen van alles verwachten, en je niet altijd aan de verwachtingen kunt voldoen.

Een gezin dat denkt dat het dagje park afgelopen is omdat er een ongelukje is gebeurd, maar door jouw hulp weer het park in kan... Dat is mooi om te zien. *Ais*